

The background of the book cover is a close-up photograph of a grey, textured rock surface. It is covered with various types of lichen, including bright yellow-orange crusty lichen and pale greenish-grey leafy lichen. The lighting is natural, highlighting the textures of both the rock and the lichen.

DUMNEZEU SI
DESTIN - AFORISME

Sorin Cerin

SORIN CERIN

**DUMNEZEU
ȘI
DESTIN**

aforisme

SORIN CERIN – DUMNEZEU SI DESTIN- aforisme

Copyright © SORIN CERIN 2014 for English version

Sorin Cerin. All rights reserved. No part of this publications may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, recording or otherwise, without the prior written permission of Sorin Cerin.

Manufactured in the United States of America

ISBN-13:978-1495415869

ISBN-10: 1495415864

SORIN CERIN – DUMNEZEU SI DESTIN- aforisme

This book have been published for first time by Paco Publishing House in Romanian language in Romania

Copyright © SORIN CERIN 2014

Sorin Cerin. All rights reserved. No part of this publications may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted

in any form or by any means, electronic, mechanical, recording or otherwise, without the prior written permission of

Sorin Cerin.

Toate drepturile rezervate autorului.

Nici o parte din aceasta lucrare nu poate fi copiată fara permisiunea scrisă a autorului

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CERIN, SORIN

Dumnezeu și Destin / Sorin Cerin. - București: PACO, 2014

ISBN: 978-606-665-069-4

DUMNEZEU ȘI DESTIN

- 1.** Dacă nu-L vei căuta pe Dumnezeu în tine nu-L vei găsi niciodată.
- 2.** Nu poate exista Dumnezeu bun sau rău ci doar Dumnezeu înțeles sau neînțeles.
- 3.** Dumnezeu este reperul eternității și al infinității.
- 4.** Dumnezeu nu poate fi comparat cu nimic decât cu El Însuși.
- 5.** Cel ce încearcă să-L cumpere pe Dumnezeu se vinde pe sine.
- 6.** Prin Dumnezeu omul poate iubi.

SORIN CERIN – DUMNEZEU SI DESTIN- aforisme

- 7.** Nu există existență fără conștientizare și nici conștientizare fără Dumnezeu.
- 8.** Suntem supușii propriului nostru Dumnezeu pe care-l supunem propriilor noastre speranțe.
- 9.** Nu există libertate fără Dumnezeu.
- 10.** Dumnezeu este Lumina Divină ce stă la rădăcina tuturor gândurilor.
- 11.** Doar prin Dumnezeu lumea are Destin.
- 12.** Prin Dumnezeu numerele devin spirite, esențe sau divinități.
- 13.** De la număr la existență, Dumnezeu a trebuit să treacă peste puntea cunoașterii.
- 14.** Un Dumnezeu lipsit de griji nu i-ar mai aparține omului.

15.Lasă-L pe Dumnezeu să fie uman dacă vrei să-L înțelegi.

16.Pacea fără Dumnezeu înseamnă război.

17.Dumnezeu este pacea cu tine însuți înainte de toate.

18.Dacă simți că Dumnezeu este rău cu tine înseamnă că nu te înțelegi îndeajuns.

19.Un Dumnezeu delăsător există doar atunci când nu mai ai ce să-I ceri.

20.Fericirea stă alături de Dumnezeu iar suferința în sufletul Său. De aceea nu poți sta alături de fericire fără să suferi.

21.Între om și Dumnezeu nu poate exista niciodată un divorț, fiindcă omul face parte din Dumnezeu.

22.Orice Dumnezeu privit din exterior și nu din interior, nu este Dumnezeu.

23.Arta este Dumnezeuul frumosului.

24.Fiecare înțeles își are Dumnezeuul său iar toate înțelesurile devin un Tot Unic.

25.Deseori se folosește expresia de ”Bunul Dumnezeu”, ceea ce înseamnă un Destin prielnic și nicidecum un Dumnezeu bun sau o simplă fățarnicie a omului de a încerca înduplecarea Lui Dumnezeu față de păcatele și fărădelegile omului.

26.O societate unde se folosește expresia ”Bunul Dumnezeu” este o societate meschină și coruptă care dorește să-L corupă până și pe Dumnezeu.

27.Prin Dumnezeu Existența devine conștientă față de sine.

28.Dumnezeu se reduce înainte de toate la conștientizare.

- 29.**Fără conștientizarea Lui Dumnezeu întregul Univers nu ar fi fost niciodată cunoscut deci nu ar fi existat.
- 30.**Ceea ce nu cunoaștem nu există. Nu putem spune că există un anumit Univers dacă nu-l cunoaștem, dacă nu avem nici o informație despre el. La fel și cu Universul nostru. Dacă în el nu ar exista nici o ființă care să-l cunoască acesta nu ar exista.
- 31.**Oare pe Dumnezeu îl cunoaștem? Pentru aceasta va trebui să ne adâncim adânc în ființele noastre și să ne întrebăm cine suntem, de unde venim și ce vrem?
- 32.**Față de Dumnezeu omul este cunoaștere iar Dumnezeu față de om, iubire.
- 33.**Timpul și spațiul sunt punțile care leagă iubirea de cunoaștere și invers, adică pe Dumnezeu față de om și pe om față de Dumnezeu.
- 34.**Viața este o lungă căutare a omului spre Dumnezeu.

35. Dacă L-ai pierdut pe Dumnezeu ai murit înainte de a te naște prin moarte.

36. Libertatea este compromisul Lui Dumnezeu față de om.

37. Un om fără Dumnezeu este înainte de toate un om lipsit de el însuși.

38. Religia este calea prin care Dumnezeu poate fi redescoperit în sufletele oamenilor însă mare atenție, fiindcă religiile unde Dumnezeu participă la crime, războaie sau alte calamități în detrimentul unei tabere sau a alteia în loc să-l apropie pe om de Dumnezeu îl depărtează.

39. Prin religie răul devine înfierat prin războaie crâncene, deci printr-un alt rău.

40. Cel ce se vrea cu adevărat alături de Dumnezeu va încerca să înțeleagă răul, să-l îndrepte spre bine, dacă acest bine nu

înseamnă un alt rău care să lezeze alți semeni.

41. Față de Dumnezeu nu există oameni răi sau buni ci oameni care-l înțeleg sau nu pe adevăratul Dumnezeu din sufletul lor.

42. Societățile și uneori religiile L-au îndepărtat pe om de adevăratul Dumnezeu din sufletul lui, creind o ființă umană cu limite dintre cele mai primejdioase pentru ea, inclusiv o morală deșăntată.

43. Morala nu are nimic de-a face cu Dumnezeu dacă nu este în concordanță cu sufletul omului.

44. Dacă Dumnezeu este atât de aproape de noi, fiind în sufletul omului, de ce stă ascuns acolo și nu vrea să iasă afară, să ne mărturisească mărețele Lui povețe? Să-I fie teamă de om? Să fie prea îngâmfat? În nici un caz. Dumnezeu face parte din fiecare gând al omului, gând care ar trebui atribuit de om Dumnezeului său și atunci am înțelege cât de mult ne-am depărtat de noi înșine în momentul când comitem gânduri

rele, realizând cât de rău poate fi Dumnezeu nostru cu noi atunci când greșim tocmai prin noi înșine.

45. Relația dintre Dumnezeu și om nu trebuie să se limiteze la relația celui cu biciul și animalul său de povară, fiindcă o astfel de imagine l-a îndepărtat cel mai mult pe om de Dumnezeu său. O astfel de relație ar trebui să se limiteze la om și libertatea acestuia de a se împlini într-un fel sau altul.

46. A fi alături de Dumnezeu înseamnă a te reîntoarce la casa ta de dinainte de naștere dintre pereții căreia ai murit atunci, pentru a te naște pe această lume.

47. Dumnezeu omului trebuie să fie înainte de toate atât om cât și supraom, pentru a putea răspunde cerințelor acestuia.

48. Dumnezeu este reflectarea absolutului, infinitului și eternității în finit.

- 49.**Fiecare om are propria sa relație cu Dumnezeu indiferent că este religios sau ateu.
- 50.**Noțiunea de Dumnezeu este tot ce poate fi mai aproape de Adevărul Absolut în Iluzia Vieții.
- 51.**Dumnezeu este compromisul omului cu propriul său sine.
- 52.**Alături de Dumnezeu întreaga existență primește sensul realității.
- 53.**Am putea fi fericiți fără Dumnezeu știind că până și atei au propriul lor Dumnezeu chiar dacă se numește pasiune, iubire sau orice altceva?
- 54.**Dumnezeu este înainte de toate un crez provenit din instinctul primordial al conștiinței universale.
- 55.**Nu există conștiință fără sens, iar acesta este și va rămâne de-a pururi Dumnezeu.

56.Un Dumnezeu trist și dezamăgit i se potrivește mai bine omului decât unul vesel și fericit fiindcă omul va deveni mereu polul opus al conștiinței care-l determină pe Dumnezeu, precum răul determină binele.

57.Cel mai mare compromis al acestei lumi constă în modul în care-L abordăm pe Dumnezeu în sufletele noastre.

58.Libertatea fără Dumnezeu înseamnă încătușare, în schimb orice lanțuri, oricât de grele ar fi ele, alături de Dumnezeu înseamnă libertate.

59.Religia este arta de a-l înstrăina deseori pe adevăratul Dumnezeu al omului față de acesta și a-L înlocui cu un Dumnezeu social interesat de propășirea dogmei.

60.Poți să-L desparți pe Dumnezeu de Destin?

61.Existența este cadoul făcut de Dumnezeu conștiinței.

- 62.**Oare cum ar arăta religia cu un Dumnezeu fericit și îndestulat de perfecțiunea oamenilor?
- 63.**Ca o dogmă să existe are nevoie de un Dumnezeu dur și nemilos care știe cum să-I biciuiască pe cei nesupuși acestei dogme.
- 64.**Adevărata biserică se află numai în tine iar pereții acesteia sălăluiesc numai în sufletul tău.
- 65.**Dumnezeu oricât de multă iubire ar însemna, trebuie să fie echilibrul nostru interior.
- 66.**Ce frumusețe mai mare poate exista pe această lume decât să-ți știi propriul tău suflet împăcat cu Dumnezeul tău iar pe acesta cu cel al rudelor, prietenilor, cunoscuților și mai apoi cu cel al întregii societăți în care trăiești?

SORIN CERIN – DUMNEZEU SI DESTIN- aforisme

- 67.**Un Dumnezeu învins nu mai este Dumnezeu, iată de unde vine energia vitală a omului.
- 68.**Nu există lucru mai trist decât să-L vezi pe Dumnezeu părăsit de sufletul care i-a dat viață și care a crezut în El.
- 69.**Cât de aproape poate fi Dumnezeu de Destinul suferințelor și neîmplinirilor tale?
- 70.**A te lepăda de Dumnezeu înseamnă a te izgoni pe tine din propriul tău suflet.
- 71.**Nu există lege în care Dumnezeu să fie absent.
- 72.**A fugi de Dumnezeu înseamnă a alerga de tine însuși.
- 73.**Dumnezeu nu înseamnă numai religie ci și ateism.

- 74.**Câte șanse să ne fi ascuns Dumnezeu în tolba înțelepciunii Păcatului Originar?
- 75.**A te lăsa pradă unui Dumnezeu străin de tine, oricât de religios ar fi acesta, înseamnă a te condamna singur la moarte.
- 76.**Câți dumnezei atâția oameni și câți oameni atâtea suferințe.
- 77.**Nu există lege fără Dumnezeu și nici moarte fără nașterea Lui.
- 78.**Fericirea este o fărâmbă eternă din suferința unui Dumnezeu care nu-ți va aparține niciodată.
- 79.**O cumpănă fără Dumnezeu este aidoma unei fântâni secate din care nu vei scoate niciodată apa dătătoare de viață a clipelor destinului tău.
- 80.**L-ai văzut vreodată pe Dumnezeu cerșindu-ți milă? Dacă da, atunci nu este Dumnezeul tău!

81.Fericirea aparține mereu unui Dumnezeu care se mai gândește dacă să te adopte sau nu.

82.Pe cât de mult avem nevoie de Dumnezeu pe atât ne dorim salvarea în păcatele care-L pot alunga din sufletele noastre.

83.Cinstea este una din fețele pătate ale Lui Dumnezeu în fața oricărei istorii în care am iubit mai mult decât credeam că poate iubi Dumnezeu pe care-L consideram iubire.

84.Singurătatea fără Dumnezeu se numește nebunie iar cea alături de Dumnezeu pocăință și sacrificiu.

85.A te îndoi de Dumnezeu înseamnă a te îndoi de tine însuși.

86.Nu există morală și Diavol fără Dumnezeu.

87.Un Dumnezeu ascuns îți va spune mult mai multe despre sufletul tău decât unul sincer.

88.Lasă orice gând despre dorințele tale dacă vrei ca Dumnezeul propriei tale firi să te înțeleagă.

89.Nu fi abătut niciodată alături de Dumnezeul care nu te înțelege fiindcă doar El te poate duce spre izbăvirea propriului tău Destin în fața necunoscutului.

90.Oricât de mult i-ai striga Lui Dumnezeu să te ajute, cel mai mare ajutor va consta în tăcerea Sa.

91.Un Dumnezeu milos va fi un Dumnezeu care nu te va înțelege niciodată.

92.Toate căile spre Dumnezeu duc prin speranțele și dorințele iadului.

93.Nu poți fi mândru de Dumnezeul tău fără să-ți accepți infernul prin care ai ajuns la El.

94. Vei avea un Dumnezeu fericit doar atunci când vei ști cum să mori.

95. A-L accepta pe Dumnezeu drept prieten, înseamnă a te sinucide.

96. Un Dumnezeu dușman este cel mai mare binefăcător al tău.

97. Dacă Dumnezeu ți-ar accepta toate visele tale, ce ar mai rămâne din ele, dar din El?

98. Sinceritatea este haina Lui Dumnezeu, de aceea devine atât de scumpă, încât rareori îți permiți să o îmbraci.

99. Lasă-L pe Dumnezeu o singură zi să fie de acord cu tine și vei vedea cât de mulți dușmani ai în această lume.

100. Fii sigur că propriul tău Dumnezeu nu te va părăsi niciodată dacă nu te vei înstrăina de propriul tău Eu.

- 101.** Nu fi tu cel care să-L pui pe Dumnezeu să-ți spele rufele sentimentelor tale murdare dacă nu dorești să-L pierzi odată pentru totdeauna în vâltoarea infernului din tine însuși.
- 102.** Care paradis ar exista fără Dumnezeu și Diavol ?
- 103.** Există biserică fără Diavol? Care este aceea?
- 104.** Să lăsăm relele la poarta binelui și binele la cea a relelor dacă vrem cu adevărat să reclădim paradisul ancestral al propriilor noastre suflete.
- 105.** Cine suntem noi fără Dumnezeu și Diavol?
- 106.** Oricât de mult ne-ar lua Dumnezeu în brațele sale, fără Diavol suntem pierduți, precum binele fără de rău.

- 107.** Știu cât a trebuit să gândească Dumnezeu la această lume dar mai înțeleg și cât de mult a greșit-o, lăsând Păcatul Originar ca fiind împărăția răului, adică a cunoașterii.
- 108.** Ca să-L înțelegi pe Dumnezeu trebuie mai înainte de toate să cazi în genunchii păcatului.
- 109.** Ar putea altcineva decât Diavolul să-I destăinuie adevărata lumină a Lui Dumnezeu?
- 110.** Cum ar arăta un Dumnezeu care nu ar fi greșit niciodată? L-am mai putea înțelege? Ar mai fi al nostru?
- 111.** Care Dumnezeu al omului este perfect dar care nu invocă perfecțiunea?
- 112.** Arătați-mi un singur Dumnezeu supus Omului care-l va înțelege pe om!
- 113.** Omul este conștient prin Dumnezeu.

- 114.** Adevărul Absolut ne este relevat ca fiind Dumnezeu.
- 115.** Ce poate fi mai trist decât un Dumnezeu părăsit?
- 116.** Dumnezeu este înainte de toate tot ce ne-am dori noi să ajungem cândva.
- 117.** Tot atât de multe știm despre Adevărul Absolut cât de multe știm despre Dumnezeu.
- 118.** Moartea este tărâmul care l-a apropiat cel mai mult pe om de Dumnezeu.
- 119.** Un Dumnezeu fericit nu ar putea fi niciodată Dumnezeul omului.
- 120.** Oricât de ateî am fi tot alături de Dumnezeu mergem.

- 121.** Nu poate exista un Dumnezeu bolnav decât unul care vindecă toate bolile trupesti dar și sufletești ale omului.
- 122.** Omul îi acordă Lui Dumnezeu toate sarcinile pe care nu le poate îndeplini.
- 123.** Cel care L-a uitat pe omul din Dumnezeu s-a uitat pe el.
- 124.** Fiecare om are propriul său Dumnezeu indiferent că se numește teamă, dorință, fericire, talent, plăcere sau orice alt element în care acesta crede și pe care își sprijină existența.
- 125.** Cum nu există singurătate alături de Dumnezeu, nu poate fi nici speranță fără de Dumnezeu.
- 126.** Adevărata credință o vei găsi în omul care-L vede pe Dumnezeu ca fiind Adevăr Absolut și Eternitate.

- 127.** Poți crede în absolut orice dar numai prin Dumnezeu crezul devine credință.
- 128.** Cel care crede că Dumnezeu are datoria de a ierta sau de a plăti în locul lui pentru păcatele săvârșite se înșeală amarnic deoarece Dumnezeu este și trebuie să fie mai presus de om, tocmai pentru ca omul să-și îplinească condiția umană.
- 129.** Nu există Dumnezeu încrezut decât Dumnezeu în care crezi.
- 130.** Vrei să-L cunoști pe Dumnezeu? Privește adânc în zărilor sufletului tău.
- 131.** Dumnezeu este unica speranță care se îplinește din momentul rostirii ei dacă știi unde să-L găsești.
- 132.** Fericirea alături de Dumnezeul înțeles devine credință, iar față de cel neînțeles, umilință.

- 133.** Poți înțelege absolut totul din această lume dar dacă nu ți-ai înțeles propriul Dumnezeu, tot degeaba.
- 134.** Doar prin Dumnezeu poți ajunge la înțelepciune.
- 135.** Nu există timp fără veșnicia Lui Dumnezeu.
- 136.** De ce îi este necesar umanității un Dumnezeu care plânge și nu care râde v-ați întrebat vreodată?
- 137.** Nimeni nu poate spune cum arată cu adevărat Dumnezeul celuilalt.
- 138.** Oricât de amărât sau nemernic ar fi un om nu numai că are un Dumnezeu, dar în visele sale ascunse și-ar dori să poată deveni el propriul său Dumnezeu, să posede puterea și nemurirea acestuia.
- 139.** Cândva omul va deveni în viitor un Dumnezeu aproape la fel de puternic precum

este Dumnezeu omului de azi doar că și acest om al viitorului va avea la rândul său un Dumnezeu mult mai puternic decât acesta.

140. Dumnezeu este înainte de toate tot ceea ce tu nu poți fi, tot ceea ce ți-ai dori să ți se întâmple, tot ceea ce-ți poate împlini, alunga sau suplini în sufletul tău cum ar fi: iubirea, destinul, teama, durerea, angoasa, etc.

141. Nu poți să-L ierți pe Dumnezeu.

142. A-L certa pe Dumnezeu înseamnă a nu-L cunoaște.

143. Dumnezeu este libertatea conștiinței de a conștientiza.

144. Adevăratul Dumnezeu nu trebuie căutat în miliardele de ani ai Universului ci în eternitatea Clipei.

- 145.** Nu există om înfrânt alături de Dumnezeu.
- 146.** Dumnezeu este simbioza dintre sentiment, moment și împlinire prin conștiință.
- 147.** Fără Dumnezeu nu am fi putut cunoaște niciodată lumea, fiindcă Dumnezeu este înainte de toate, conștiință, iar o lume necunoscută este o lume care nu există pentru om. Astfel prin Dumnezeu omul a conștientizat existența.
- 148.** A-L primi pe Dumnezeu cu brațele deschise înseamnă înainte de toate a te cunoaște pe tine cu adevărat.
- 149.** Dumnezeu este o libertate condiționată de iubire, cunoaștere și voință.
- 150.** De ce sunt unii oameni înlănțuiți de propriile lor destine ce par adevărate tragedii? Fiindcă L-au alungat pe Dumnezeu atât de departe încât orice ar face nu și-l mai pot regăsi.

- 151.** Niciodată nu-I promite Lui Dumnezeu ceea ce tu nu poți realiza dacă vrei să fii fericit.
- 152.** Dumnezeu nu este ființă întrucât spațiile și timpii nu-I călăuzesc existența într-un anume destin, fiind deasupra lor.
- 153.** Dumnezeu nu s-a născut și nu va muri nefiind ființă dar în schimb ființează ființa devenind prin eternitatea Sa opusul călăuzitor al efemerității ființei.
- 154.** Dumnezeu este Cunoaștere Absolută a Adevărului Absolut pe când Existența este oglinda cu deformările de rigoare în care se reflectă Dumnezeu în funcție de coeficientul logic. Lumea noastră se poziționează pe coeficientul logic doi, cel al binelui și răului, frumosului și urâtului, etc.
- 155.** A vorbi despre ființa Lui Dumnezeu este ca și cum ai admite nașterea și moartea Lui, ceea ce este impropriu.

156. Dumnezeu nu poate fi decât absolut la fel ca și Adevărul Absolut.

157. Un Dumnezeu relativ nu mai este Dumnezeu.

158. Dumnezeu nu poate fi compromis și nici nu poate accepta compromisuri. Cei care cred că-L pot compromite pe Dumnezeu cu gânduri rele se compromit pe ei.

159. Dumnezeu este totul conștient.

160. Conștiința de sine nu înseamnă ființă, decât în măsura în care se raportează unui destin dimensional, al spațiului și timpului în cazul lumii noastre.

161. Conștiința de sine care nu îmbracă haina ființei se numește Marea Contemplare a Lui Dumnezeu.

- 162.** Chiar dacă conștiința de sine operează dimensional cu miliarde de coeficienți logici tot haina ființei o îmbracă pe când Marea Contemplare a Lui Dumnezeu este deasupra oricăror dimensiuni fiind infinită, nefiind nevoită să se îmbrace în haina ființei, deci a dimensionalității.
- 163.** Dumnezeu există în noi prin cunoașterea pe care o avem față de lume și viață.
- 164.** Un Dumnezeu al compromisului nu este Dumnezeu.
- 165.** Dumnezeu nu are putere fiind puterea însăși în tot și în toate câte sunt au fost și vor fi, în cunoaștere, voință și afectivitate.
- 166.** Dumnezeu nu poate bate fiindcă nu poate fi părtăș nici unei răzbunări.
- 167.** Un Dumnezeu răzbunător nu este Dumnezeu.

- 168.** Ar accepta Adevărul Absolut, Marea Contemplare a Tot și a Toate care este Dumnezeu, să se răzbune pe o faptă de nimic a unei ființe aproape inconștiente, din lumea noastră, a binelui și răului?
- 169.** Dumnezeu are opus în ființă, oglindindu-Se în aceasta iar dacă opusul Lui Dumnezeu se numește Diavol, atunci ființele acestei lumi sunt diavoli, ceea ce nu cred.
- 170.** Ființele acestei lumi a binelui și răului nu au doar binele în ele ci și răul față de care se raportează binele.
- 171.** Istoria religiilor ne înfățișează răul ca fiind Diavol, dar ar putea exista cunoaștere fără de rău? Cum ar arăta lumea noastră dacă nu am avea cui să raportăm binele?
- 172.** Dumnezeu nu are un Destin nefiind ființă ci determină predestinarea ființei prin oglindirea Lui în Existență.
- 173.** Dumnezeu nu așteaptă nici o plată de la noi cei care ne trăim Iluzia Vieții deoarece

dacă L-am plăti pe Dumnezeu, Adevărul Absolut al Marii Contemplări Universale nu ar mai fi absolut ci relativ, în funcție de mărimea plății.

174. De-a lungul istoriei, politicile vremurilor au dorit zăgrăvirea unui Dumnezeu răzbunător, care așteaptă noi și noi plăți prin rugăciuni sau diverse acte de smerenie cum ar fi incantațiile, jertfele, etc., pentru ca acest tip de Dumnezeu să poată fi încadrat într-o anume religie cu implicații în susținerea statală, a politicianului sau administrativului.

175. Religiile L-au personificat pe Dumnezeu într-atât de mult încât acesta a devenit om, cu răzbunările sau binefacerile de rigoare.

176. Cum nu putem vorbi despre un Destin al Lui Dumnezeu, chiar dacă acesta ar fi infinit și etern, deoarece Destinul implică dimensionalitate iar dimensionalitatea infinită se reduce la un singur punct, tot așa nu putem vorbi că Dumnezeu ar avea propria Sa Karmă.

- 177.** Karma fiecărui om este elementul prin care acesta se diferențiază față de Dumnezeu prin propria sa personalitate, în care i se împletesc binele și răul, frumosul și urâtul formând o funie a devenirii sale de-a lungul vieții sau vieților trăite anterior.
- 178.** Cu cât îl vei apropia pe Dumnezeu cu atât vei fi mai aproape de tine însuși.
- 179.** Dumnezeu nefiind sub tutela timpului nu are nici trecut și nici viitor devenind un prezent continuu care se reflectă prin toate dimensiunile Ființei.
- 180.** Devenirea și ființarea Lui Dumnezeu există doar la nivelul reflectării Sale în Ființă.
- 181.** Omul are falsa idee că ar deține liberul arbitru datorită Iluziei Vieții și că poate interveni în viitor pentru îmbunătățirea prezentului, dar nu și a trecutului devenit istorie. Crede că îl poate îmbuna pe Dumnezeu. Nimic mai fals. Dumnezeu reflectat în timp este prezentul

atât în trecut cât și în viitor care nu se poate schimba niciodată fiindcă ar însemna să-I schimbăm eternitatea și infinitatea. Astfel Dumnezeu prin eternul său prezent în trecut devine o istorie, iar prin eternul său prezent în viitor devine o istorie a viitorului.

- 182.** Dumnezeu este o istorie a viitorului.
- 183.** Fiecare este liber să-L perceapă pe Dumnezeu cum dorește deoarece niciodată nu va avea libertatea să-L înțeleagă cu adevărat pe Dumnezeu, cunoscând Adevărul Absolut.
- 184.** A încerca să-ți schimbi viitorul predestinat ție este ca și cum I-ai schimba Lui Dumnezeu reflectarea în propria ta existență, ceea ce e imposibil.
- 185.** Dacă Dumnezeu ar avea un opus chiar și în Existență, dacă nu ar fi Unic Întâmplător, atunci ar însemna că pot exista mai multe infinituri, mai multe eternități dar și mai multe adevăruri absolute ceea ce este fals. Prin urmare ceea ce este considerat a fi

Diavol există ca reflectare în Existență tot datorită Lui Dumnezeu.

186. Cât de pală ar fi strălucirea îngerilor fără Diavol?

187. De-a lungul istoriei, religia a devenit cea mai perfecționată armă de manipulare a maselor în diverse scopuri meschine, și toate în numele Lui Dumnezeu, a Adevărului Absolut al Său, pe care nici un făuritor de texte religioase nu l-a cunoscut vreodată.

188. Mulți afirmă greșit că doar binele este Dumnezeu fără să înțeleagă că dacă ar cunoaște numai binele fără de rău acesta ar deveni un infern, că răul își are binele lui precum binele, răul său, că reflectarea Lui Dumnezeu în existența noastră se face atât prin bine cât și prin rău. Chiar și în textele religioase Dumnezeu nu apare numai ca unul ce împarte daruri pentru cei credincioși ci și ca unul care ucide, torturează sau lovește fără milă pe cei necredincioși, deci ca unul care apelează la rău pentru a menține binele.

- 189.** Nici o religie nu va accepta un Dumnezeu vesel, împlinit și fericit, fiindcă nu va putea subzista astfel.
- 190.** Deseori religia a fost cea mai mare armă împotriva Lui Dumnezeu prin compromisurile pe care le face în numele Lui.
- 191.** Vrei să te îndepărtezi de adevăratul Dumnezeu? Fii religios!
- 192.** Dumnezeu este iubire fiindcă omul râvnește iubirea.
- 193.** Dumnezeu este Totul, este Unica Întâmplare Neîntâmplătoare care se reflectă în Existență iar imagine Lui reflectată, devine o Întâmplare Întâmplătoare deci Destin.
- 194.** Cel mai mare compromis al omului cu propriul său sine constă în modul cum îl abordează pe Dumnezeu.

- 195.** Religia este o cultură a persecuției în numele Lui Dumnezeu.
- 196.** A-L vedea pe Dumnezeu înseamnă a-ți contempla până și mecanismele celor mai ascunse celule ale corpului tău alături de gândurile și visele pe care le uiți diminețile la trezire, de a privi natura minunată a acestei lumi chiar și atunci când se dezlănțuie.
- 197.** De ce ar dori Adevărul Absolut al Lui Dumnezeu rugăciunile uneori perverse ale oamenilor?
- 198.** Dumnezeu pentru tine este tot ceea ce cunoști, simți și dorești, într-un cuvânt propria ta conștiință.
- 199.** Omul care-L vede pe Dumnezeu răzbunător nu este mulțumit de propria sa conștiință iar cel care-L vede pe Dumnezeu ca fiind deosebit de milos nu are o conștiință, întrucât, orice ar face, omul este supus păcatului acestei Existențe.

- 200.** Un om fără păcat ar fi un om fără Dumnezeu.
- 201.** Atunci când a apărut păcatul originar omul a fost conștient pentru prima oară de existența Lui Dumnezeu.
- 202.** Adevărata frumusețe a Lui Dumnezeu se vede de la înălțimea păcatului.
- 203.** Dumnezeu nu poate fi înțeles cu adevărat decât prin păcat.
- 204.** Păcatul a fost mereu vântul care a suflat în pânzele corăbiei înțelepciunii.
- 205.** Prin păcat omul s-a apropiat cel mai mult de Dumnezeu.
- 206.** Există vreo religie care să nu pomenească de păcat sau să nu-și creeze o coloană vertebrală pe seama păcatului?

- 207.** Pe adevăratul Dumnezeu îl vei descoperi mai repede prin păcat decât prin jertfe și rugăciuni de slăvire.
- 208.** Un Dumnezeu care nu este cunoscut este la fel de inexistent precum un Univers necunoscut.
- 209.** Cea mai mare mulțumire pe care poți să o aduci Lui Dumnezeu este să te cunoști pe tine însuși pentru a-L înțelege pe Dumnezeu, dar mai ales ceea ce vrea cu adevărat Dumnezeu de la tine.
- 210.** Vrei să fii fericit? Atunci fă pace cu propriul tău Dumnezeu.
- 211.** Relația dintre om și Dumnezeu va fi mereu un compromis.
- 212.** Există un compromis mai mare în această lume decât religia?
- 213.** Oare cum l-am privi pe Dumnezeu fără nici un compromis ?

- 214.** Chiar și când nu te gândești la Dumnezeu tot prin Dumnezeu gândești.
- 215.** Fericirea, suferința, patima sau iubirea sunt compromisuri pe care Dumnezeu le-a dat acestei lumi.
- 216.** Poți exista fără compromisul existenței în care se oglindește Dumnezeu ca fiind Unica Întâmplare Întâmplătoare devenind Neîntâmplătoare, deci Destin prin care-ți duci și tu viața?
- 217.** De ce avea nevoie Dumnezeu de Existență, doar pentru a avea unde se oglindi spre a naște Destinul acesteia?
- 218.** Tot ce nu este Unic Întâmplător se naște și moare fie ea până și imaginea Lui Dumnezeu oglindită în Existență ce poartă numele de Destin.
- 219.** Nu există Destin care să nu se nască și să moară odată și odată, în afară de Unica

Întâmplare Întâmplătoare care este
Dumnezeu și care nu se supune nici unui
Destin, chiar dacă Destinul este imaginea
acestei Întâmplări Întâmplătoare oglindită în
Existență, imagine care se naște și moare
odată cu Existența.

220. Câtă pace trebuie să fi fost înaintea
Existenței de a stârnit furtuna Lui Dumnezeu
prin lumile acesteia?

221. Un Dumnezeu care se compromite nu
poate fi Dumnezeu.

222. Conștiința este compromisul prin care
Dumnezeu ne lasă să-L cunoaștem atât pe El
cât și lumea în care trăim.

223. Compromisul este cuvântul prin care
Dumnezeu s-a gândit la oglinda Existenței
unde avea să-și privească chipul cu nume de
Destin.

224. Tot ce a fost, este și se va întâmpla
este imaginea Lui Dumnezeu oglindită în
Existență, este Destin.

- 225.** Dumnezeu ne-a dat prin Iluzia Vieții libertatea iluzorie de a crede în liberul arbitru, în faptul că putem acționa în viitor sau prezent dar dacă ar fi așa ar însemna că putem schimba imaginea Lui Dumnezeu care se reflectă în Existență și care este Destin.
- 226.** Adevăratul Dumnezeu nu poate fi compromis oricâte compromisuri I se aduc.
- 227.** Pacea este compromisul războiului precum Dumnezeu compromisul Existenței.
- 228.** Poate fi Dumnezeu martir?
- 229.** Nu există șansă pentru Dumnezeu întrucât El este șansa în sine.
- 230.** A-L înțelege pe Dumnezeu este echivalent cu a-ți înțelege propriul destin, înainte de toate.

231. Realitatea este Iluzia Vieții care ne poartă prin sufletul Lui Dumnezeu lăsându-ne să cunoaștem atât cât ne e dat.

232. Oricât de triști am fi nu trebuie să uităm că întreaga noastră tristețe este o lacrimă a Lui Dumnezeu scursă pe obrazul timpului nostru.

233. Cine se crede liber fără Dumnezeu nu-și înțelege propriul destin sau crede că trecutul poate fi schimbat în viitor.

234. A-L personifica pe Dumnezeu înseamnă a-L alunga cât mai departe de tine pe adevăratul Dumnezeu, punând în locul Lui o marionetă ieftină.

235. Oare există altceva decât religia care să-L fi îndepărtat mai mult pe om față de adevăratul Dumnezeu?

236. Religia este unul dintre marile compromisuri ale omenirii.

- 237.** Religia a încercat să-L creeze pe Dumnezeu după chipurile și asemănările propriilor interese fără să o intereseze dacă adevăratul Dumnezeu era sau nu creat cu mult înainte de a exista religia în sine.
- 238.** Doamne cât putem fi de barbari și de sublimi în același timp încât accepti să te privești prin destinele noastre.
- 239.** Adevărata cunoaștere și înțelepciune, constă în simplitate.
- 240.** Adevărul Absolut trebuie să fie cel mai simplu enunț dintre toate argumentele Cunoașterii.
- 241.** Adevărul Absolut ca arbitru și garant al Cunoașterii Absolute este un fractal în marele puzzle universal care este Conștiința Lui Dumnezeu.
- 242.** Odată ce imaginea Lui Dumnezeu în Existență este Destin, înseamnă că Adevărul și Cunoașterea fac parte dintr-un Destin dat, prin oglindirea Lui Dumnezeu în Existență.

243. Tot ceea ce gândim, cunoaștem sau atribuim experienței proprii noastre existențe, este predestinat dinainte, fiind Destin sau imaginea Lui Dumnezeu.

244. A-L vedea pe Dumnezeu înfrânt înseamnă a-ți vedea propriul tău Destin înfrânt.

245. Tot ceea ce iubești, gândești sau dorești a mai fost cândva gândit, dorit sau iubit de Dumnezeu deoarece conștiința ta este Destin, imaginea Lui Dumnezeu oglindită în Existență.

246. Un Dumnezeu bun nu te va bate niciodată îndeajuns de mult pentru a-ți merita soarta iar unul rău te va face să ți-o renegi, prin urmare nu poate exista Dumnezeu bun sau rău ci doar Dumnezeu, adică propriul tău Destin.

247. A crede în Dumnezeu înseamnă a-ți înțelege Destinul.

- 248.** Ne-am născut spre a se privi Dumnezeu prin cunoașterea și conștiința noastră pe Sine.
- 249.** Cât de pură poate fi lacrima care-L plânge pe Dumnezeu?
- 250.** Crucile sunt făcute pentru oameni și nu pentru Dumnezeu.
- 251.** Sacrificiul față de Dumnezeu, este arta de a-L umili pe Dumnezeu.
- 252.** Dumnezeu nu te-a predestinat pentru a fi sacrificat ci S-a oglindit în Existență pentru ca tu să ai un Destin, Cunoaștere și Conștiință.
- 253.** Relația dintre Dumnezeu și sacrificiu este distorsionată de Iluzia Vieții, întrucât în lipsa liberului arbitru sacrificiul ar trebui luat ca un dat și nu ca o dorință sau repuls.

254. De ce ne trăim existența prin ceața Iluziei Vieții? De ce nu suntem lăsați să discernem Adevărul Absolut? Tocmai pentru a putea fi fericiți sau triști, pentru a ști că orizontul poate fi atins doar cu stăruință iar visele se pot împlini câteodată.

255. Conștiința omului este o hologramă proiectată în Iluzia Vieții de imaginea lui Dumnezeu care este Destin.

256. Oare dacă am ști că orice dorință de-a noastră ar fi îndeplinită de Dumnezeu am ști ce să-I cerem?

257. Lumea este un sanctuar al întrebărilor, care ar fi distrus dacă răspunsurile ar fi garantate de Adevărul Absolut.

258. Adevărata frumusețe a Cunoașterii stă tocmai în Necunoaștere.

259. Dumnezeu va da mereu ora exactă a vieții noastre indiferent dacă credem sau nu în El.

260. Nu există cale pe care să o alegi și care să nu fie călcată de Dumnezeu cu mult înainte de a fi Timpul cu toate vremurile lui.

261. Nu poți vorbi de un Dumnezeu perfect la un om imperfect și totuși absolutul perfecțiunii Lui Dumnezeu constă și în imperfecțiune, asemenea fractalilor care se completează la nesfârșit unii pe alții.

262. Cum nu putem fi liberi fără Dumnezeu tot așa nu putem muri fără Dumnezeu, oricât de atei am fi.

263. Nu există moarte, fiindcă moartea moare odată cu conștiința noastră. Dacă nu am cunoaște moartea, ea nu ar exista.

264. Moartea este o față a Lui Dumnezeu pe care noi nu o putem privi din această viață.

265. Dacă moartea nu ar aparține Existenței nu am cunoaște-o și astfel face parte moartea dintr-o altă înfățișare a Lui

Dumnezeu oglindită în Existență deci dintr-un alt Destin.

266. Odată ce și moartea are Destinul ei înseamnă că are propria Existență în predestinare deci în dimensionalitate și în cele din urmă în viață și conștientizare.

267. Moartea este o nouă naștere fiindcă are un Destin.

268. Viața pentru moarte este aidoma morții față de viață.

269. A te renaște prin moarte într-un alt Destin dat de oglindirea Lui Dumnezeu în Existență înseamnă să mori în viață.

270. Înainte de a ne naște oare nu am murit într-o altă dimensiune a Existenței unde Dumnezeu era oglindit ca fiind Destin?

271. Dumnezeu este atât binele cât și răul, atât frumosul cât și urâtul, atât lumina cât și

întunericul, atât viața cât și moartea, fiindcă Dumnezeu este destinul a tot și a toate.

272. Cel care îl urăște pe Dumnezeu se urăște pe sine iar cel care-l iubește se iubește pe sine în schimb cel indiferent față de un anume Dumnezeu cu siguranță va descoperi un altul pe placul și măsura lui.

273. Bunătatea sau răutatea Lui Dumnezeu se află în faptele tale.

274. Această lume este locul unde sufletele își lustruiesc sau cizelează propriul Dumnezeu spre a fi pregătite pentru destinul morții ce va veni alături de El.

275. Moartea este tabla neagră pe care Dumnezeu își scrie gândurile vieții.

276. Cea mai mare înțelepciune a vieții constă în moarte și invers, față de înțelepciunea Lui Dumnezeu care constă în Destin și predestinare.

277. Un Dumnezeu liber va face un om îngenuncheat pe când un Dumnezeu cu măsură va face un om liber.

278. Nu Cuvântul Lui Dumnezeu a născut lumea ci sensul acestuia de a exista, întrucât întreaga lume este o mare hologramă a imaginii Lui Dumnezeu oglindită în Existență.

279. Cel ce se pierde în adevăratul Dumnezeu nu va rătăci niciodată.

280. Adevăratul Dumnezeu nu te va părăsi niciodată la greu sau la bine dacă vei ști să-L recunoști. Cum ÎL poți recunoaște? Privește-ți trecutul care nu poate fi schimbat, fiind o parte din Destinul tău și întreabă-te ce anume vezi în viitor pentru trecutul tău? Ceea ce-ți vei dori cel mai mult, ceea ce vei iubi sau urî la trecutul sau la viitorul persoanei tale, este propriul tău Dumnezeu pe care nu merită Să-L înșeli niciodată fiindcă te vei înstrăina pe tine de propriul tău Eu.

281. Nu există Destin fără Dumnezeu.

282. Cum vezi moartea fără Dumnezeu dar pe Dumnezeu fără moarte?

283. Adevărata putere în viață o vei avea doar când vei face orice pentru ca Dumnezeul destinului tău să fie mai puternic. Astfel subconștientul omului poate veni în concordanță cu propria lui predestinare.

284. Nu sunt împotriva religiilor dacă unii oameni prin anumite dogme îl pot simți mai aproape pe Dumnezeul Destinului lor, dar nici împotriva ateilor care ajung la Dumnezeul destinului lor pe cu totul alte căi, indiferent că denumesc acest Dumnezeu ca fiind Cunoaștere, Conștiință sau orice altceva.

285. Unica realitate care ne este nouă hărăzită de Iluzia Vieții este Predestinarea Lui Dumnezeu, indiferent că se reflectă în iubire, libertate, sau orice altă noțiune prin care ne consolidăm limbajul propriilor noastre conștiințe.

286. Nu lăcomia Lui Dumnezeu îl sărăcește pe om ci propria lui ignoranță.

287. Fiind Destin, Dumnezeu se află în toate acțiunile sau inacțiunile tale, în tot și-n toate ce poți tu conștientiza.

288. Să nu uiți niciodată că vina pentru greșelile tale nu o poate purta Dumnezeu fiindcă dacă ar fi astfel, un Dumnezeu vinovat nu ar mai putea fi Dumnezeul tău, pe care să te sprijini. De ce oare? Să fie un mod prin care Dumnezeu încearcă să se exonereze de greșelile tale chiar dacă se află atât în acțiunile cât și în inacțiunile tale? Nicidecum. Dumnezeu putea să te fi creat fără nici o vină, un om perfect, dar oare adevărata frumusețe nu constă și în imperfecțiunea care să dea strălucire perfecțiunii, adevăratul bine ar putea exista fără rău, sau frumosul fără de urât? Aceasta este viața, o eternă luptă a contrariilor.

289. De ce a văzut Dumnezeu ca fiind necesară viața pe tărâmul Existenței dacă nu pentru Conștientizare, Cunoaștere și Simțire?

290. Dacă Dumnezeu nu ar avea alături de perfecțiunea absolută și imperfecțiune, ar mai fi creat vreodată Cunoașterea și Conștientizarea?

291. Perfecțiunea și imperfecțiunea Lui Dumnezeu se completează reciproc dând mereu același întreg indiferent de formă, aceeași formă indiferent de întreg, iată oceanul pe care navighează Adevărul Absolut și din care-și trage energia.

292. Eliberează-L pe Dumnezeu de tine dacă vrei să poți fi tu însuși.

293. Nu există ceartă în care Dumnezeu să nu găsească pace.

294. Lasă-L pe Dumnezeu să fie El însuși dacă vrei să-L cunoști cu adevărat.

295. Nu te substitui niciodată Dumnezeului tău ca să fii fericit.

- 296.** În Dumnezeu stă întreaga energie a Cunoaşterii şi Conştientizării.
- 297.** Întotdeauna Dumnezeul tău va fi Cel care-ţi va completa imperfecţiunea ta cu perfecţiunea Lui pentru a fi un întreg.
- 298.** Omul fără Dumnezeu este o simplă marfă aruncată pe teigheaua deznădejdiei.
- 299.** Degeaba eşti liber fără Dumnezeu dacă nu ştii încotro să mergi.
- 300.** Dumnezeu este şansa cea de pe urmă pe care dacă ai pierdut-o rămâi mereu orb de tine însuţi.
- 301.** Un om slab ÎL vede pe Dumnezeu ca fiind o simplă icoană prăfuită, agăţată aiurea, pe peretele plin de igrasie al vieţii sale, care nu cuvântă niciodată.
- 302.** Dacă Dumnezeul tău nu poate face pace cu tine, atunci ai o mare problemă.

303. Atunci când Dumnezeu lipsește este înlocuit de fiecare dată cu haosul Existenței.

304. Dumnezeu este legitatea primordială a Conștiinței.

305. Haosul devine o perfecțiune controlată prin Dumnezeu.

306. Dumnezeu există prin Existență dar mai poate îmbrăca încă o infinitate de forme în opuzii Existenței.

307. Față de legitățile Existenței, Dumnezeu este arbitrul suprem a toate câte sunt, vor fi sau au fost.

308. Cel pe care nu-L merită Dumnezeu, nu se merită pe sine.

309. Viața este ținută de Dumnezeu prin moarte și moartea prin viață.

310. Atunci când speri, Dumnezeu este în speranța ta, atunci când visezi este în visul tău, dar niciodată nu-L vei găsi pe Dumnezeu naufragiat într-o cale a ta care nu duce nicăieri.

311. Oare l-ai înțeles deplin pe Dumnezeu dacă ai ajuns să suferi?

312. Faima fără Dumnezeu devine defăimare iar gloria un simplu moft într-o lume a deșertăciunii.

313. Poți iubi fără Dumnezeu?

314. De ce Dumnezeu devine o insultă pentru cel nelegiuit?

315. Un conducător fără Dumnezeu este asemenea unui păstor fără turmă și toiag.

316. De ce atâția oameni sângerează abătuți pe câmpul de luptă al vieții? Nu cumva L-au pierdut pe Dumnezeu?

317. Te consideri nemulțumit? Privește-ți viața. Este cel mai frumos dar făcut de Dumnezeu doar că depinde de tine unde și cum îl depozitezi.

318. Vremurile se schimbă dar nu și Dumnezeu.

319. Toate întrebările își au răspunsurile lor în afară de Dumnezeu care este unica întrebare fără răspuns.

320. În bidimensionalitatea spațio-temporală în care ne ducem existența, imaginea Lui Dumnezeu este infinitul și eternitatea, în schimb pentru infinitatea de dimensiuni imaginea Lui Dumnezeu este Adevărul Absolut, Cunoașterea Absolută și Conștiința Universală Absolută.

321. Și tu faci parte din Dumnezeu ca absolut orice din această lume și oricât am încerca să fugim de Dumnezeu, fugim de noi înșine prin noi înșine.

- 322.** Întregul nostru univers cunoscut este ceea ce ne este dat să știm despre Dumnezeu.
- 323.** Până și în cel mai umil om de pe planetă, în firul de iarbă sau în noroiul de care te ferești se află atomii care au participat la măreția acestui Univers. Crezi că atomii acestei planete Pământ nu au mai clădit și alte planete, stele, nove, supernove, galaxii sau metagalaxii? Și când te gândești că în toate acestea se află Dumnezeu.
- 324.** Nu Dumnezeu are nevoie de ierarhie ci Iluzia Vieții noastre fiindcă legitățile Lui Dumnezeu sunt la fel de egale indiferent în ce Universuri s-ar afla chiar dacă rolurile lor sunt diferite pentru a determina Cunoașterea Absolută și Conștientizarea Absolută care se raportează Adevărului Absolut.
- 325.** Precum Dumnezeu este în tot și în toate și Adevărul Absolut este în tot și în toate.

- 326.** Chiar și cel mai neînsemnat rol al unei legități este la fel de important precum cel mai important rol al legităților care se raportează la Adevărul Absolut al Lui Dumnezeu, fără de care acesta nu ar Exista pentru Existență.
- 327.** La Adevărul Absolut se raportează întreaga infinitate de opuși ai Existenței.
- 328.** Dumnezeu este taina Luminii Divine datorită căreia ne ducem viața.
- 329.** Lumina Divină a Lui Dumnezeu este Cunoașterea Absolută, Conștientizarea și Voința Absolută alături de Iubire prin Simțirea Absolută.
- 330.** Oricât de mari greutateți ai avea de trecut lasă Lumina Divină să-ți inunde sufletul prin iubire, iertare, conștientizare și vei găsi mereu o destinație a păcii cu tine însuși.
- 331.** Iluzia Vieții este Liberul Arbitru lăsat de Dumnezeu să ne călăuzească existența

prin care avem iluzoria libertate de a ne alege propria noastră predestinare.

332. A ierta înseamnă a-L crede pe Dumnezeu.

333. Prin iertare, Dumnezeu devine perfecțiune.

334. Iertarea este sângele păcii și sabia războiului.

335. Iertarea este cel mai sublim dar pe care ni l-a făcut Dumnezeu alături de Păcatul Originar al Cunoașterii când am conștientizat lumea în care trăim.

336. Nu există Cunoaștere fără Păcat în lumea noastră deoarece pentru a cunoaște este necesar atât binele cât și răul.

337. În lumile unde cunoașterea se bazează pe mai mulți opuși ai binelui și răului, noțiunea de păcat primește cu totul și cu totul alte valențe, ajungând ca la nivel de

Cunoaștere Absolută, unde există o infinitate de opuși ai binelui și răului, păcatul să-și piardă cu totul sensul, deci înțelesul a ceea ce știm noi despre păcat, ajungând una dintre legitățile Cunoașterii Absolute.

338. În cadrul Cunoașterii sensurile deci înțelesurile acesteia sunt Legitățile Cunoașterii.

339. Dumnezeu a clădit Universele prin legități care nouă ne apar ca fiind legități de ordin fizic, dar la baza acestora au stat legitățile Cunoașterii prin care Dumnezeu și-a imaginat lumile Universelor, imaginație care s-a reflectat în Existență. Pentru a se reflecta în Existență toate imaginile lumilor, aceasta trebuia să existe. Pentru a exista Existența, Dumnezeu l-a cunoscut înainte de toate rolul său, rol pe care l-a rostit prin Cuvântul Creației, care s-a detașat de Dumnezeu ca fiind o Întâmplare Neîntâmplătoare, deci știută dinainte de Dumnezeu.

340. Dumnezeu este absolutul sfârșitului și începutului din noi, prin care avem energia vieții.

- 341.** Nu există decât un singur Dumnezeu privit și simțit în mod diferit de fiecare om, animal sau plantă, de tot ceea ce există, deoarece este legitatea supremă a totului existențial asupra căruia acționează.
- 342.** Oricât de mare ți-ar părea haosul, acesta are propria lui ordine raportat la Dumnezeu.
- 343.** Cel care a păcătuیت primul a fost Dumnezeu atunci când a Cunoscut Cuvântul Creației ce avea să ctitorească Existența cu lumile și chinurile sau fericirile sale.
- 344.** Omul nu poate accepta un Dumnezeu care să păcătuiască din perfidie, slugărnice, machiavelism și impostură. Pe de altă parte orice slăbiciune atribuită Lui Dumnezeu de către om, îl face pe om să se distanțeze de Dumnezeu. Prin urmare între fiecare om în parte și Dumnezeu trebuie să existe o relație proprie.

- 345.** Oricât de adânc ți se va părea
întunericul Existenței uneori, află că și în
acesta se află Lumina Divină a Lui
Dumnezeu.
- 346.** Atunci când vrei să-ți alegi o cale de
urmat, lasă-L doar pe Dumnezeu din tine să
o facă, altfel vei regreta.
- 347.** Dacă iubești cu adevărat și vrei să-ți
urmezi calea inimii, întreabă-L pe
Dumnezeul inimii tale.
- 348.** O fericire unde Dumnezeu lipsește se
va transforma mai repede sau mai târziu în
opusul ei.
- 349.** Oricât de atrăgătoare ar fi forma, până
la urmă tot cu conținutul ei vei avea de-a
face.
- 350.** Dacă te vei întreba vreodată de ce a
ajuns să plângă Dumnezeu din tine, atunci
să știi că ești pe cale de a-L regăsi pe omul
din tine supus în trecut pierzaniei.

351. Când simți că Dumnezeu te întreabă, îți vorbește, să nu-I răspunzi niciodată cu un răspuns ci cu o altă întrebare, până când nu te va mai întreba nimic și-ți vei afla calea cu toate urcușurile sau coborâșurile ei.

352. A-I răspunde Lui Dumnezeu este ca și cum ai coborî infinitul și eternitatea, Adevărul Absolut și Cunoașterea Absolută la fărâma de Iluzie a Vieții care ești tu.

353. Poate fi cineva alături de tine în moarte decât Dumnezeu?

354. Oricât de orbi am deveni, până la urmă, Lumina Divină a Lui Dumnezeu ne va arăta calea adevărului și a cunoașterii, fără a ne lăsa să trecem pragul morții de unii singuri.

355. Atunci când am primit Cunoașterea prin Păcatul Originar de la Dumnezeu, cred că primele cuvinte gândite de oamenii primordialii sortiți Cunoașterii au fost moartea și speranța în nemurire.

356. Fără Păcatul Originar am fi trăit în Paradis deoarece nu posedam Cunoașterea nici a morții și nici a grijilor, judecăților de valoare sau a prejudecăților.

357. Cu toții sperăm într-o lume mai bună, dar de ce oare este lumea astfel și nu altfel? Să fie Dumnezeu de vină? Oare este mai bine că, cunoaștem noțiunea de vinovăție? Dacă da, atunci în ce măsură ne ajută pe noi cei supuși Păcatului Originar de a Cunoaște?

358. Lumea este o fericire închisă într-un trup deznădăjduit și lipsit de vlagă atunci când se ceartă cu propriul Dumnezeu, iar atunci când dorește să-L înțeleagă și să-L apropie, lumea devine o suferință într-un trup al fericirii pline de speranțe.

359. O societate fără Dumnezeu este o societate bolnavă.

360. Prin creație Dumnezeu a devenit un înțeles.

- 361.** Indiferent că L-a acceptat sau L-a alungat pe Dumnezeu, morala a fost mereu barometrul social care a reliefat relația societății față de Dumnezeu.
- 362.** Într-o lume imorală Dumnezeu trebuie să fie moral, iar într-una ideală, plină de moralitate, ceea ce nu există în realitate, Dumnezeu ar trebui să fie imoral.
- 363.** Dumnezeu va fi întotdeauna ceea ce am fost, suntem dar și ceea ce nu suntem noi și sperăm să ajungem.
- 364.** Fără Dumnezeu nimic nu ar mai avea un înțeles.
- 365.** Dacă-L vei cunoaște pe Dumnezeul tău vei înțelege moartea.
- 366.** Până și cel mai nelegiuit om are un Dumnezeu al lui ce pare pierdut pentru totdeauna.

- 367.** Oricât de grandioasă ți se pare lumea cu toate realizările ei epocale, nu uita să te gândești cum arată ea văzută de la înălțimea Adevărului Absolut al Lui Dumnezeu?
- 368.** Artă este o punte dintre om și Dumnezeu.
- 369.** Prin artă Dumnezeu ne arată o frântură din strălucirea Sa.
- 370.** Artă este un mod de a-L privi și înțelege pe Dumnezeu.
- 371.** Artă este o măsură a pașilor Lui Dumnezeu care trec prin sufletul creatorului.
- 372.** O lume fără artă ar fi o lume care nu l-ar cunoaște îndeajuns pe Dumnezeu.
- 373.** Câte nu ne-a învățat Dumnezeu prin artă?
- 374.** Dumnezeu este o artă a înțelepciunii.

375. Câtă artă nu a creat Dumnezeu prin natură?

376. Tot ceea ce se află în tine sau te înconjoară face parte din arta Lui Dumnezeu.

377. Cum se semnează Dumnezeu în calitate de artist al Existenței? Cu un singur Eu.

378. Poate exista artă fără Dumnezeu sau Dumnezeu fără artă?

379. Artă înțelepciunii constă în modul cum ÎL abordezi pe Dumnezeu.

380. Prin înțelepciune Dumnezeu prinde viață.

381. Cu cât ÎL combați mai mult pe Dumnezeu cu atât Acesta devine mai

prezent, cu cât vei dori să-L înțelegi cu atât
Acesta devine mai neînțeles.

382. Într-o lume a vieții Dumnezeu nu
poate fi decât viu.

383. Înțelepciunea este arta supremă a
acestei lumi.

384. Prin înțelepciune Dumnezeu ne arată
o parte din El.

385. Nu încerca niciodată să-L înțelegi pe
Dumnezeu.

386. Un Dumnezeu neînțeles este un
Dumnezeu viu, pe când un Dumnezeu
înțeles ar fi mort.

387. Oare ar mai exista lumea, viața în
ansamblul ei, cunoașterea, adevărul sau
minciuna dacă am cunoaște fiecare gând al
Lui Dumnezeu?

- 388.** Un Dumnezeu descoperit ar fi un Dumnezeu învins, iar un Dumnezeu învins nu ar mai fi Dumnezeu.
- 389.** Dumnezeu va fi mereu neînțeleșul din tine pe care va trebui să-l înțelegi.
- 390.** Ar putea exista cunoașterea fără neînțeleș sau viața fără de moarte?
- 391.** Dumnezeu este argumentul suprem al Cunoașterii și Adevărului.
- 392.** Moartea este cel mai mare neînțeleș al vieții.
- 393.** Dumnezeul vieții, cel viu, este și Dumnezeul morții, prin urmare, există viață după moarte, precum există moarte în viață.
- 394.** Oare nu ne-am născut din neînțeleș spre a muri tot în neînțeleș?

- 395.** Dumnezeu este redata care nu va putea fi niciodată învinsă de către om.
- 396.** Condiția umană constă într-o competiție tacită acceptată sau nu, conștientizată sau nu, dintre om și Dumnezeu.
- 397.** Fără Dumnezeu omul s-ar pierde pe sine.
- 398.** Întotdeauna religia a văzut în Dumnezeu amantul perfect care știe să păstreze discreția totală în fața lumii.
- 399.** Dacă oamenii ar trebui să-L caracterizeze și să-L denumească pe Dumnezeu, fiecare L-ar caracteriza după sufletul său și L-ar denumi diferit unii față de alții.
- 400.** Dumnezeu este și neînțelesul morții.

- 401.** Fără Iluzia Vieții nu ar putea exista o competiție între om și Dumnezeu, iar omul nu ar evolua.
- 402.** Dumnezeu este flacăra vieții și răceala morții, este roua dimineții și firul de iarbă care-și așteaptă razele soarelui ce izvorăsc tot din Dumnezeu.
- 403.** Dumnezeu e în tot și în toate, atât în adevăr cât și în minciună, atât în bine cât și în rău, atât în fericire cât și în suferință.
- 404.** Cei care pretind că-L iubesc pe Dumnezeu se referă doar la partea pozitivă a Lui Dumnezeu, într-atât de mult încât ajung să urască și să deteste partea Lui negativă, considerând-o Diavol.
- 405.** A-L iubi cu adevărat pe Dumnezeu înseamnă a-I accepta atât partea pozitivă cât și cea negativă a Lui. Nu uita că răul de cele mai multe ori este o poartă către bine și invers.

- 406.** Omul își ia ce vrea de la Dumnezeu dând în schimb prea puțin din ce ar merita cu adevărat Dumnezeu.
- 407.** Religia l-a împărțit pe Dumnezeu în două. Fața binelui a devenit proslăvită și fața răului hulită.
- 408.** Împărțindu-L pe Dumnezeu religia a creat un om supus și angoasat, perfect pentru a fi condus, realizând astfel o societate umilă și înfricoșată de rău.
- 409.** Adevăratul Dumnezeu, nu cel religios nu trebuie iubit ci înțeles atât cât ne este nouă dat să o facem.
- 410.** Dacă ajungem să-L iubim pe adevăratul Dumnezeu cu fețele binelui și ale răului atunci înseamnă că ne apropiem sufletește de înțelesurile care ne sunt revelate despre El de către conștiința noastră.

- 411.** Cum nu putem rătăci fără Dumnezeu tot așa nu ne putem regăsi sau să ajungem la destinație.
- 412.** Atunci când omul a cerut mântuirea față de Păcatul Originar al Cunoașterii s-a distanțat față de adevăratul Dumnezeu, moment în care a apărut structuralizarea socială și ierarhia.
- 413.** A cere mântuirea față de Păcatul Originar înseamnă a discredita, alunga și batjocori Cunoașterea.
- 414.** Prin mântuire religia și-a atins scopul și anume, a pus Cunoașterea pe plan secund, transformând-o într-o Cenușăreasă a dogmei.
- 415.** Diferența dintre teolog și omul de știință constă nu numai în principii dar mai ales în scop. Primul își va dori paradisul iar celălalt, infernul pe care să-l transforme în paradis.

- 416.** Un Dumnezeu viu nu poate fi decât un Dumnezeu neînțeleș ar spune teologia dar să nu uităm că moartea este cel mai mare neînțeleș al vieții ar replica știința.
- 417.** O societate fără Dumnezeu este o corabie fără pânze naufragiată în largul oceanului de legi și principii care-i biciuiesc trupul, încercând să o scufunde.
- 418.** Când religia dictează morala, societatea devine angoasată.
- 419.** Morala religiei a dus la o societate bolnavă, care așteaptă o putere din exterior, de la fața binelui a Lui Dumnezeu pentru a alunga fața răului a aceluiași Dumnezeu, în loc ca această forță să vină din interiorul societății, să-I înțeleagă și cealaltă față a Lui Dumnezeu care ne-a fost dată spre și pentru Cunoaștere și astfel să se echilibreze atât spiritual cât și moral.
- 420.** Religia a fost și încă este una dintre cele mai mari frâne în evoluția societății.

- 421.** Adevăratul Dumnezeu nu are nevoie de religie fiindcă religia Lui adevărată este omul, natura și Universul în ansamblul său, cu legitățile și dimensiunile sale.
- 422.** Dumnezeu îți răspunde de fiecare dată frământărilor tale doar să știi unde să găsești mesajele Lui.
- 423.** Slăbiciunea omului nu vine de la Dumnezeu ci din modul cum comunică acesta cu Dumnezeu.
- 424.** Niciodată nu ești singur, întotdeauna ÎL vei avea pe Dumnezeu în tine chiar și în moarte.
- 425.** Oriunde vei merge, orice vei face, să știi că ești parte din Dumnezeu și tot ce face parte din El, la El va ajunge.
- 426.** Au fost momente când te-ai crezut rătăcit, pierdut, naufragiat pe corabia vieții? Încă nu ai ajuns la țărmul sperat? Te simți slab și lipsit de vlagă? Atunci înseamnă că nu-L înțelegi pe Dumnezeul care se află în

tine și care este mult mai puternic decât întreaga lume în care trăiești, că El te va scoate în cele din urmă la limanul visat de tine, că toate au un sfârșit precum un început în această lume. Amintește-ți că pașii strămoșilor tăi nu au trecut degeaba prin această lume alături de Dumnezeu, că urmele lor se află în genele și suflarea ta, că tu ești prezentul vizionar prin care istoria trupului tău nu a fost scrisă degeaba de către Destinul Lui Dumnezeu.

427. Flacăra Lui Dumnezeu nu se va stinge niciodată oricâte păcate ai săvârși fiindcă și păcatul face parte din creația Lui Dumnezeu.

428. Fii puternic fiindcă Dumnezeu nu te vrea nici slab și nici abătut deoarece ești creația Lui.

429. Nu există Dumnezeu judecător ci doar Dumnezeu creator.

430. Când vei ajunge să fii judecat de Dumnezeu, înseamnă că I-ai nesocotit creația.

- 431.** Atât cel bun cât și cel rău este creația Lui Dumnezeu.
- 432.** Nu poți face departajare într-o creație care ție ți se pare bună față de una rea. Ambele sunt din Dumnezeu.
- 433.** Adevăratul Satanism s-a născut din xenofobie, ură, departajare, asuprire și lipsire de libertate din partea celor care s-au considerat a fi mai iubiți de Dumnezeu decât alții.
- 434.** Pentru toate sufletele indiferent de rasă, religie, orânduire socială, există un Dumnezeu.
- 435.** Nu există democrație mai mare decât democrația Lui Dumnezeu.
- 436.** Prin Dumnezeu toți oamenii ar trebui să fie egali în drepturi și simțiri, iar orice inegalitate este făurită de opusul Lui Dumnezeu care nu este Diavolul ce face parte din Dumnezeu ca fiind o altă față a Sa

ci tot ceea ce ține de neînțelesul Lui Dumnezeu cum ar fi moartea, infinitul sau eternitatea.

437. Mulți oameni s-au folosit de fața Răului sau a neînțelesului Lui Dumnezeu pentru a-și crea efemerul Bine în care au crezut, realizând în cele din urmă cât de false au devenit legitățile sociale sau individuale, cât de mult rău și-au făcut lovind în adevărata față a Răului care era lăsată ca o poartă spre Bine de către Dumnezeu.

438. Cei care vând prin biserici așa zisul bine al Lui Dumnezeu, împotriva răului sunt niște impostori care trebuie ignorați, întrucât Dumnezeu fără bine sau rău nu poate exista în lumea noastră a frumosului și urâtului, a binelui și răului, a spațiului și timpului. Ei sunt vinovați de toată mizeria socială și spirituală a omenirii.

439. Pentru ca o societate să evolueze sau să meargă așa zis ”bine” trebuie să credem atât în binele cât și în răul său, deoarece nu putem vorbi despre perfecțiune la om.

- 440.** Atunci când omenirea va realiza că alături de bine poate fi performant și răul, va deveni competitivă în fața propriului ei Dumnezeu.
- 441.** O societate unde binele îți este administrat cu forța se numește dictatură.
- 442.** Nu există Dumnezeu dictatorial ci doar Dumnezeu al căror suflete nu-I recunosc binele sau răul făcut pentru evoluție spirituală sau materială.
- 443.** Religia este prima dictatură a binelui asupra răului din lume.
- 444.** Prin dictatură binele devine mai rău decât răul și astfel religia a devenit moara care a măcinat atât de mult grăunțele binelui încât acestea au ajuns făina care face cea mai rea pâine socială.
- 445.** Măreția Lui Dumnezeu nu constă în binele făcut oamenilor ci în răul Său, fără de care binele nu ar avea nici o strălucire.

- 446.** Oricât de însetați am fi de adevăr, acesta nu-și va arăta niciodată fața fără a-i accepta și răul care-i compune spiritul său.
- 447.** La fel de rău este a alunga binele din rău fiindcă atunci Dumnezeuul ființei noastre ne va părăsi.
- 448.** Dumnezeu trebuie acceptat așa cum este cu binele și cu răul Său.
- 449.** Încotro ar merge Dumnezeuul nostru fără bine sau fără rău? Și-ar mai putea găsi echilibrul?
- 450.** Cunoașterea logicii noastre bivalente de bine și rău, frumos și urât, constă în echilibrul dintre bine și rău.
- 451.** Am putea accepta un Dumnezeu dezechilibrat?

- 452.** Dumnezeu este garanția echilibrului spiritual din noi.
- 453.** Prin Dumnezeu toate șansele au o destinație.
- 454.** Ai putea descifra adevărul sau minciuna fără binele sau răul Lui Dumnezeu care se află în tine? Atunci de ce alegi doar binele religios care prin falsa credință devine răul tău?
- 455.** Construim catedrale pentru a crea o societate bolnavă unde doar cei supuși și neajutorați vor dobândi calea așa zisului adevăr al minciunii, unde omul înfrânt devine centrul atenției al falsului Dumnezeu care se numește Banul.
- 456.** Toate catedralele ce nu vor să înțeleagă că uneori răul deschide porțile binelui, nu sunt altceva decât niște cazinouri unde borfașii spirituali își predică noile zaruri ce vor umili și jecmăni alți și alți nefericiți.

- 457.** În fiecare cuvânt se află Dumnezeu.
- 458.** Până și în dizarmonie Dumnezeu a creat armonie.
- 459.** Există înțeles din care lipsește Dumnezeu?
- 460.** Chiar și când nu ne referim sau gândim la Dumnezeu, El se află în tot și în toate.
- 461.** Destinul este dimensiunea lui Dumnezeu oglindită în Existență.
- 462.** Oare cum se vede spațiul și timpul într-o lume unde alături de bine și rău mai sunt și alte contrarii? Dar Dumnezeu?
- 463.** În lumile cu mai multe contrarii decât cele două din lumea noastră cum este binele și răul, frumosul și urâtul, etc, Dumnezeu se va apropia mai mult de Cunoaștere, primind noi și noi caracteristici față de cele pe care le

știm noi, la fel spațiul și timpul, cele două dimensiuni ale lumii noastre.

464. Dumnezeu pentru Existență devine dimensiunea primordială care în lumea noastră este Destinul.

465. Timpul și spațiul în alte lumi cu alte dimensiuni sunt cu totul altceva față de cum sunt percepute aici.

466. Prin Adevăr, Dumnezeu se află în fiecare înțeles.

467. Să nu uităm că și falsul sau minciuna sunt adevăruri în sinea lor.

468. Absolut orice noțiune a Cunoașterii din lumea asta se raportează la Adevăr, inclusiv Dumnezeu, care are înțeles de suprem, absolut, motiv pentru care se identifică cu Adevărul știut de noi.

469. Dumnezeu nu numai că se raportează la Adevăr dar se și identifică cu acesta

devenind El însuși un Adevăr față de care ne raportăm noi oamenii.

470. Dumnezeu este dimensiunea supremă în raport cu Existența.

471. În dimensiunea supremă care este Dumnezeu se află atât imaginea Sa reflectată în Existență cât și Adevărul Absolut din care nouă ne e dat să cunoaștem doar adevărurile relative.

472. Dumnezeu prin dimensiunea Sa absolută care este Destin în lumea noastră ne dovedește încă odată că spațiul și timpul sunt doar dimensiuni iluzorii percepute ca atare de Iluzia Vieții noastre, putând fi cu totul altceva, ca de exemplu, timpul ar putea fi un ocean în altă lume iar spațiul o cascadă, etc. De ce? Deoarece Destinul și predestinarea Lui Dumnezeu dovedesc că viitorul este un trecut la fel de trecut precum trecutul iar prezentul nu există. Iluzia de prezent ne vine de la trecutul care se desfășoară ca scurgere sau trecere în mintea noastră, doar că această trecere este trecută de mult, de către Dumnezeu.

- 473.** Dumnezeu este argumentul suprem al logicii.
- 474.** O logică fără Dumnezeu ar fi o logică fără Adevăr.
- 475.** Cum în artă Dumnezeu este desăvârșirea, în știință devine săvârșirea sau realizarea experimentului.
- 476.** Diversitatea lumii constă în libertatea de a-L vedea fiecare pe Dumnezeu după propriul gust.
- 477.** Oricât de mincinos ar fi un adevăr, acesta rămâne un adevăr al minciunii.
- 478.** Există societate fără profundul adevăr al minciunii?
- 479.** Supremul adevăr al minciunii în această lume este Iluzia Vieții.

480. Adevărul timpului se raportează la spațiu și al spațiului la timp doar în Iluzia Vieții noastre întrucât aceste dimensiuni au cu totul alte aspecte și proprietăți în cadrul conștientizărilor cu mai mulți opuși alături de bine și rău, frumos și urât,etc.

481. Nu putem pretinde o societate mai bună decât este propriul nostru adevăr.

482. Cât compromis se află în toate adevărurile noastre?

483. Atunci când adevărul devine lacrimă, învață să plângi.

484. Nu poate exista adevăr fără Dumnezeu.

485. Pacea dintre compromis și adevăr se numește regăsire.

486. Nu poți discerne fără adevăr precum nu poți cerne binele de rău, frumosul de urât.

- 487.** Viața omului este o continuă raportare la adevărul propriei sale iluzii.
- 488.** Nu există adevăr care să nu poată minți sau să nu fie mințit.
- 489.** Minciuna este planeta pe care este obligat să trăiască adevărul.
- 490.** Toate drumurile unui adevăr traversează proprietățile minciunii la care se raportează.
- 491.** Cât adevăr există în fiecare minciună și minciună în fiecare adevăr al lumii noastre?
- 492.** Suntem sortiți adevărului pe care-l implorăm să ne mintă frumos prin religie.
- 493.** Nu poți crea fără adevăr și minciună, fără înțeles și neînțeles.

- 494.** Minciuna minciunii poate redeveni adevăr dar nu și adevărul adevărului care poate rămâne o minciună. De aici premisa falsului acestei lumi.
- 495.** Un adevăr care doare este un adevăr îndurerat care primește o parte din personalitatea noastră în sinele său.
- 496.** Omul este un adevăr care se scaldă într-un ocean de minciuni pentru a conștientiza lumea.
- 497.** Toate frumusețile și creațiile acestei lumi nu ar valora nimic fără adevărul și minciuna care le desăvârșește.
- 498.** Pentru ca adevărul să primească un sens, trebuie să știe să mintă, iar minciuna să poată fi oricând adevărată.
- 499.** Minciuna este prăpastia în care trebuie să se prăbușească adevărul pentru ca omul să poată conștientiza timpul și spațiul prin viteză și mișcare.

500. Dacă timpul este adevăr, spațiul devine minciuna lui, iar dacă spațiul este adevăr, timpul devine minciuna lui fiindcă spațiul își pierde timpul în eternitate, iar timpul, spațiul la infinit.

501. A fi înseamnă înainte de toate adevărul unei existențe care învață să se mintă pe sine creând viața conștientă a finitului.

502. Cine poate ști cât de mult mai poate cunoaște?

503. Nu poate exista o limită a Adevărului Absolut decât a spațiului și timpului, de aici Iluzia Vieții cu adevărurile ei relative care se bazează pe minciună.

504. Adevărata frumusețe a vieții nu o poți găsi decât în adevărul propriei sale minciuni.

505. Câtă măreție ascunde adevărul în neînțeleșurile cunoașterii.

506. Oricare din adevărurile relative își au propriile lor falsuri în afară de Adevărul Absolut care nu poate fi niciodată fals. Din această cauză lumea noastră este doar o Întâmplare Întâmplătoare , o oglindă a Întâmplării Neîntâmplătoare a Lui Dumnezeu.

507. Vrei cu adevărat să învingi în viață? Atunci consideră-L pe Dumnezeu învingător.

508. Nu poți fi învins dacă L-ai descoperit cu adevărat pe Dumnezeu în tine.

509. Nu există singurătate alături de Dumnezeu.

510. Suferința rămâne mereu hrana fericirii.

511. Cel care crede că L-a învins pe Dumnezeu s-a ucis pe sine.

512. Libertatea se rezumă în cele din urmă la relația ta cu Dumnezeuul ființei tale.

513. Cel care crede că se poate regăsi fără Dumnezeu nici nu s-a născut.

514. Nu Dumnezeu te vede, te aude, te simte, te cunoaște ci tu îl vezi, auzi, simți și cunoști pe Dumnezeu, deoarece Dumnezeu este deasupra simțămintelor tale, este Lumina Divină prin care-ți poți descoperi adâncimea întunericului ființei tale.

515. A-L asculta pe Dumnezeu nu înseamnă a-I îndeplini nu știu ce porunci pentru simplul fapt că Dumnezeu nu poruncește.

516. A-L asculta pe Dumnezeu înseamnă a te asculta pe tine iar dacă ai ceva să-ți poruncești se datorează plusurilor sau lipsurilor tale.

517. A-L asculta pe Dumnezeu înseamnă a te redescoperi pe tine.

- 518.** Oare există om care crede cu sinceritate că L-a înțeles cu adevărat pe Dumnezeu?
- 519.** A-L înțelege pe Dumnezeu înseamnă a te înțelege și a te cunoaște pe tine, până în cele mai ascunse și nepătrunse locuri ale sufletului tău. Vei reuși vreodată?
- 520.** Fiecare suflet are nevoie de un altar în care să creadă dincolo de orice îndoială, un altar care poate să aparțină credinței, religiei sau pur și simplu naturii înconjurătoare, dar care rămâne tot un altar.
- 521.** Tot ce ne înconjoară, tot conștientizăm, tot ce este în noi, este Dumnezeu.
- 522.** Chiar și cel ce crede că se poate regăsi fără Dumnezeu tot prin Dumnezeu se regăsește fiindcă un Dumnezeu renegat este o altă față a unui Dumnezeu adulat.

523. Cunoașterea este istoria Lui Dumnezeu.

524. Cel care aleargă după Dumnezeu nu-L va prinde niciodată.

525. A-L considera pe Dumnezeu cauza ierarhiei înseamnă a-L vedea ca efect al infamiei.

526. Dumnezeu nu poate determina ierarhia fiindcă Adevărul Absolut nu poate fi și fals. În ierarhie fiecare adevăr poate deveni oricând minciună spre a definitiva binele și răul, frumosul și urâtul. Prin urmare ierarhia este unul dintre pilonii de bază ai Iluziei Vieții, iar Iluzia Vieții este oglinda deformată în care se reflectă Dumnezeu.

527. Adevărata față a Lui Dumnezeu nu poate fi văzută prin oglinda Iluziei Vieții și prin coordonatele spațio-temporale ale acesteia.

528. Oglinda distorsionată a Iluziei Vieții este cea care ne creează iluzia necesității, a scopului și a ierarhiei. De aici provine atât beneficul cât și maleficul, simțirea și cunoașterea noastră.

529. Ingredientele folosite la oglinda Iluziei Vieții sunt timpul și spațiul înrămate în contrariile bine și rău, frumos și urât,etc.

530. Nu poate exista perfecțiune umană atâta timp cât omul vede perfecțiunea Lui Dumnezeu deformată prin oglinda Iluziei Vieții.